

Sygn. akt I C 838/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Ewelina Iwanowicz

Protokolant: protokolant Patrycja Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2021 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **M. P.**

przeciwko **K. P.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od M. P. na rzecz K. P. kwotę 3.600

(trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 838/20

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2020 roku M. P. wystąpił z pozwem przeciwko K. P. wnosząc o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 18.592,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniesiono, iż powód i pozwana pozostawali

w związku małżeńskim od dnia 15 stycznia 2005 roku. Wyrokiem z dnia 25 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny rozwiązał przez rozwód związek małżeński stron. Wskazano, iż w dniu 26 stycznia 2016 roku powód zaciągnął pożyczkę w łącznej wysokości 53.283,50 zł, która stanowiła spłatę pożyczek zaciągniętych przed rozwodem i tym samym powodowała ostateczną spłatę wszystkich zobowiązań zaciągniętych w czasie trwania związku małżeńskiego. Powód zaciągnął wszystkie pożyczki celem zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny, bowiem pieniądze z nich uzyskane przeznaczone zostały na wyremontowanie i zakup sprzętów gospodarstwa domowego do mieszkania przy ul. (...) w Z.. Wskazano, iż do dnia uprawomocnienia się wyroku w sprawie o rozwód, pomiędzy stronami obowiązywał ustawowy ustrój majątkowy, a zobowiązanie obciążające wówczas strony z tytułu pożyczek wynosiło 37.184,41 zł. Pozwana była solidarnie odpowiedzialna za zobowiązania zaciągnięte przez powoda. W związku z powyższym, powstało w stosunku do powódki roszczenie regresowe o zwrot połowy zobowiązań zaciągniętych w czasie trwania związku małżeńskiego, a spłaconych samodzielnie przez powoda po rozwodzie, co stanowi kwotę 18.592,20 zł.

(pozew – k. 4 - 9)

W dniu 11 sierpnia 2020 roku pozwana skierowała odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie miała wiedzy o zaciąganych przez powoda

pożyczkach, nigdy nie wyraziła zgody na ich zaciągnięcie. Pozwana nie ma wiedzy, na co zostały przeznaczone przez pożyczkobiorcę te środki. Zaprzeczyła również, jakoby ze środków finansowych pochodzących z zaciąganych pożyczek kupowane były sprzęty gospodarstwa domowego lub że zostały przeznaczone na przeprowadzenie remontu mieszkania. Pozwana podniosła, iż to ona zawarła umowę kredytową na kwotę 12.610,37 zł, które to środki przeznaczone zostały na przeprowadzenie remontu

we wspólnie zajmowanym przez strony mieszkaniu. Ponadto pozwana podniosła, iż zobowiązań dotyczących większych zakupów, czy inwestycyjnych nie można zaliczyć do „zwykłych” potrzeb rodziny, a zaciągnięte przez jednego z małżonków nie rodzą odpowiedzialności solidarnej drugiego małżonka.

(odpowiedź na pozew – k. 65 - 67)

Na ostatnim terminie rozprawy pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska.

(protokół – k. 143)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010 roku M. oraz K. małżonkowie P. wprowadzili się do wynajętego mieszkania przy ulicy (...) w Z.. W okresie od 2011 do 2014 roku powód oraz pozwana przeprowadzili remont zajmowanego przez nich lokalu. Prace remontowe wykonywał powód z pomocą swojego ojca. Pierwotnie wymieniona została stolarka okienna w dwóch pokojach, położone nowe podłogi z wymianą paneli w pokojach, wygrodzona kotłownia, zainstalowane urządzenia sanitarne w łazience. Ojciec powoda wykonał instalację wodno-kanalizacyjną, elektryczną oraz grzewczą. Część z wyposażenia mieszkania została podarowana przez rodziców powoda, tj. sedes i pralka, natomiast piec CO pochodził od siostry pozwanej. Prace remontowe objęły także ogród, gdzie m.in. wykonany został grill murowany z pieniędzy, które powód wygrał w konkursie radiowym, zainstalowane zadaszenie oraz położona kostka brukowa. W 2014 roku remont obejmował m.in. wymianę instalacji elektrycznej w łazience, wykonanie podwieszanego sufitu z karton-gipsu i wyłożenie ścian płytami karton-gips, wymianę części płytek w łazience, remont kuchni z zakupem mebli, wymianą okna, położeniem paneli podłogowych, płyt z karton-gipsu na ścianach i suficie oraz płytek, a także przedpokoju, gdzie położono płytki na podłodze, wymieniono drzwi wejściowe, pomalowano ściany, zakupiono nową szafkę na buty.

(przesłuchanie powoda [00:54:11 – 00:58:22] – k. 130 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi [00:05:36 – 00:31:57] – k. 127 – k. 128; przesłuchanie pozwanej – k. 143 [00:49:03 – 00:57:07] w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi [00:31:57 – 00:49:31] – k. 128 – 129; zeznania świadka S. P. [00:05:09 – 00:21:30] – k. 140-141; zeznania świadka D. P. [00:21:41 – 00:32:03] – k. 141 - 142; zeznania świadka M. K. [00:32:03 – 00:46:42] – k. 142, zdjęcia – k. 111 - 125)

W dniu 23 lipca 2014 roku M. P. zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 21.826,42 zł. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 18.687 zł, zaś całkowita kwota do zapłaty to 27.090,26 zł. Koszt pożyczki wynosił 8403,26 zł, w tym 3139,42 zł składki ubezpieczeniowej. Pożyczka spłacona miała zostać w 48 miesięcznych ratach w okresie od dnia 24 sierpnia 2014 roku do dnia 24 lipca 2018 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić na trzy rachunki prowadzone przez (...) Agricole Bank (...), na jeden przez E. oraz jeden przez S. C. Bank w łącznej kwocie 14.887 zł, zaś pozostała kwota 3.800 zł na rachunek numer (...), tj. na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy powoda, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 13 - 18v.; harmonogram spłaty – k. 19 - 19v.)

W dniu 22 sierpnia 2014 roku, po otrzymaniu umowy o pracę na czas nieokreślony, K. P. zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 12.610,37 zł. Całkowita

kwota pożyczki wyniosła 10.000 zł, zaś całkowita kwota do zapłaty – 15.717,22 zł. Koszt pożyczki wynosił 5.717,22 zł, w tym 1.973,20 zł składki ubezpieczeniowej oraz 637,17 zł prowizji. Pożyczka spłacona miała zostać w 53 miesięcznych ratach w okresie od dnia 11 października 2014 roku do dnia 11 lutego 2019 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić w całości na rachunek numer (...), tj. na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy pozwanej, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 75 – 80, 84 - 89; harmonogram spłaty – k. 81 - 83)

M. P. wiedział o zaciągnięciu przez żonę powyższego zobowiązania. Był z nią w banku, gdyż zawierała umowę pożyczki.

(przesłuchanie powoda [00:54:11 – 00:54:51] – k. 130 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi [00:05:36 – 00:22:39] – k. 127; przesłuchanie pozwanej –143 [00:49:03 – 00:57:07] w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi [00:31:57 – 00:43:48] – k. 128; zeznania świadka M. K. [00:33:03 – 00:40:23] – k. 142)

13 listopada 2014 roku powód zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 28.838,98 zł. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 22.853,53zł, zaś całkowita kwota do zapłaty wynosiła 37.727,02 zł. Koszt pożyczki wynosił 14.873,49 zł, w tym 4.655,35 zł składki ubezpieczeniowej oraz 1.330,10 zł prowizji. Pożyczka spłacona miała zostać w 55 miesięcznych ratach w okresie od dnia 24 grudnia 2014 roku do dnia 24 czerwca 2019 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić na rachunek (...) w łącznej kwocie 20.853,53 zł, zaś pozostała kwota 2.000 zł na rachunek numer (...), tj. na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy powoda, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 20 - 26; harmonogram spłaty – k. 26v. - 27)

23 marca 2015 roku M. P. zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 29.942,49 zł. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 22.786,67, zaś całkowita kwota do zapłaty – 38.192,32 zł. Koszt pożyczki wynosił 15.423,65 zł, w tym 5196,63 zł składki ubezpieczeniowej oraz 1.977,19 zł prowizji. Pożyczka spłacona miała zostać w 60 miesięcznych ratach w okresie od dnia 24 kwietnia 2015 roku do dnia 24 marca 2020 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić na rachunek (...) w łącznej kwocie 20.768,67 zł, zaś pozostała kwota 2.000 zł na rachunek numer (...), tj. na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy powoda, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 28 – 31, 32v. - 35; harmonogram spłaty – k. 31v. - 32)

Na przełomie marca i kwietnia 2015 roku M. P. wyprowadził się z mieszkania zamieszkiwanego wspólnie z K. P. i ich córką.

(przesłuchanie powoda – k. 130 [00:54:51-00:58:22])

23 czerwca 2015 roku M. P. zrezygnował z najmu mieszkania przy ul. (...) w Z., a umowę jako najemca zawarła K. P., która zobowiązała się również do spłaty zaległości czynszowych za maj i czerwiec tego roku.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma – k. 71; przesłuchanie powoda – k. 130 [00:54:51-00:58:22]; przesłuchanie pozwanej –143 [00:49:03 – 00:57:07] w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi [00:43:48-00:45:52] – k. 128)

Wyrokiem z dnia 25 września 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II C 715/15 Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał przez rozwód związek małżeński zawarty w dniu 15 stycznia 2005 roku w Z. zawarty pomiędzy M. P. oraz K. P..

(bezsporne, nadto potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia wyroku – k. 50 - 50v.)

W dniu 12 października 2015 roku M. P. zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 37.184,41 zł. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 34.213,38zł, zaś całkowita kwota do zapłaty to 57.762,57 zł. Koszt pożyczki wynosił 23.549,19 zł, w tym 2.971,03 zł prowizji. Pożyczka spłacona miała zostać w 120 miesięcznych ratach w okresie od dnia 15 listopada 2015 roku do dnia 15 października 2020 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić na rachunek (...) w kwocie 24.583,16zł, na dwa rachunki prowadzone przez Euro Bank w kwocie 3687,53 zł i 942,69zł, zaś pozostała kwota 5.000 zł na rachunek numer (...). na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy powoda, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 36 – 39v.; harmonogram spłaty – k. 40-41v.)

Wyrok rozwodowy stał się prawomocny dnia 17 października 2015 roku.

(bezsporne, nadto potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia wyroku – k. 50 - 50v.)

Do tego momentu strony pozostawały w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej.

(bezsporne)

W dniu 26 stycznia 2016 roku powód zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczka udzielona została w kwocie 53.283,50 zł. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 49.026,15zł, zaś całkowita kwota do zapłaty – 84.734,88 zł. Koszt pożyczki wynosił 35.708,73 zł, w tym 4.257,35 zł prowizji. Pożyczka spłacona miała zostać w 120 miesięcznych ratach w okresie od dnia 15 marca 2016 roku do dnia 15 lutego 2026 roku. Wyplata pożyczki miała nastąpić na rachunek (...) w kwocie 36.730,67 zł i na dwa inne rachunki prowadzone przez (...) w kwocie 8.552,10 zł i 1.743,38 zł, zaś pozostała kwota na rachunek numer (...), tj. na rachunek oszczędnościowo rozliczeniowy powoda, z którego też miała być dokonywana spłata rat.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy pożyczki z załącznikami – k. 42 – 45v.; harmonogram spłaty – k. 46-47v.)

Spłata pożyczki numer (...) nastąpiła w dniu 26 stycznia 2016 roku kwotą 37.184,41 zł, zaś pożyczki numer (...) w dniu 12 października 2015 roku kwotą 29.942,49 zł.

(zaświadczenie – k. 48; potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia zaświadczenia – k. 49)

Pismem z dnia 12 sierpnia 2019 roku M. P. wezwał K. P. do zapłaty kwoty 19.096,16 zł tytułem zwrotu części zobowiązań kredytowych zaciągniętych w czasie trwania związku małżeńskiego, przeznaczonych m.in. na remont mieszkania, spłaconych przez powoda po rozwiązaniu związku małżeńskiego. Wezwanie doręczone zostało pozwanej w dniu 20 sierpnia 2019 roku.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia wezwania do zapłaty – k. 51 - 52; potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia zwrotnego potwierdzenia odbioru – k. 53 - 53v.)

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanej oświadczył w jej imieniu, iż nie uznaje roszczenia jako całkowicie bezzasadnego.

(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia odpowiedzi na wezwanie do zapłaty – k. 64)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych dowodów uznanych

za wiarygodne, w szczególności zaś na podstawie dokumentów, które to przez żadną ze stron nie były kwestionowane.

Oceniając zaświadczenia Banku (...) S.A. o wysokości i terminie spłaty pożyczek z 23 marca 2015 roku i z 12 października 2015 roku Sąd zauważył, iż w obu przypadkach spłata miała nastąpić w dniu udzielenia kolejnej pożyczki, tj. odpowiednio 12 października 2015 roku i 26 stycznia 2016 roku, jednakże kwotą wyższą niż wynikająca z umów pożyczek – i tak

w umowie z 12 października 2015 roku wskazano, że na spłatę pożyczki z 23 marca 2015 roku będzie przeznaczona kwota 24.583,16 zł (k. 36v.), podczas gdy z zaświadczenia banku wynika, iż zapłacono 29.942,49 zł (k. 49), zaś w umowie z 26 stycznia 2016 roku wskazano, że na spłatę pożyczki z 12 października 2015 roku będzie przeznaczona kwota 36.730,67 zł (k. 42v.), podczas gdy z zaświadczenia banku wynika, iż zapłacono 37.184,41 zł (k. 48) i połowę tej ostatniej kwoty dochodzi powód od pozwanej. Dodać przy tym należało, iż brak było potwierdzenia spłaty wcześniejszych pożyczek.

Na potwierdzenie stanowiska pozwanej, iż to pożyczka zaciągnięta przez nią została spożytkowana na remont, pozwana złożyła sprawozdanie z wywiadu środowiskowego,

w którym podała kuratorowi, że spłaca kredyt wzięty na remont mieszkania, a kwota raty wynosi 260 zł miesięcznie. W ocenie Sądu, nie sposób jednoocześnie przyjąć, iż chodzi

o zobowiązanie z sierpnia 2014 roku, gdyż pozwana przyznała kuratorowi, że „ostatnio zrobiła remont pokoju córki”, a wywiad był w kwietniu 2016 roku. Poza tym, ani strony niniejszego procesu, ani zgłoszeni przez nie świadkowie nie mówili o remoncie pokoju córki stron

po pożyczkach z 2014 roku, tylko kuchni, łazienki i przedpokoju.

Oceniając zeznania świadków S. P. i D. P., czyli rodziców powoda, wskazać należało, iż świadkowie wiedzę o spożytkowaniu pożyczek

na remont mieszkania i zaciąganiu kolejnych na spłatę poprzednich posiadali wyłącznie

od powoda. Relacjonowali oni tylko to, co syn im przekazał. Nie potrafili wskazać szczegółów takich jak kwoty pożyczek i daty ich zaciągnięcia. Nie widzieli nawet dokumentów związanych z zawarciem umów pożyczek i ich spłatą.

Jako niepotwierdzone obiektywnymi dowodami uznać należało twierdzenia powoda, iż pozwana wiedziała o zaciąganiu przez niego kolejnych pożyczek. Pozwana konsekwentnie

i kategorycznie temu zaprzeczała. Ponadto zeznała, czemu natomiast nie zaprzeczał powód, że przez cały okres małżeństwa mieli osobne konta bankowe, a pozwana nie była upoważniona do konta powoda i nie korzystała z jego kart kredytowych.

Powód przyznał, iż nie posiada dokumentów potwierdzających wydatki na poczet prac remontowych. W tej sytuacji nie sposób było zweryfikować pozytywnie jego twierdzeń, że środki z kolejnych pożyczek przeznaczał na spłatę poprzednich, a dobrane środki wydatkował na remont mieszkania.

Sąd ocenił jako sprzeczne z prawdą twierdzenia pozwanej, iż dopiero z pozwu dowiedziała się o roszczeniach powoda o zwrot połowy spłaconych pożyczek, gdyż powód wystosował do niej przedsądowe wezwanie do zapłaty, a w aktach sprawy znajduje się nie tylko potwierdzenie doręczenia, ale również odpowiedź jej pełnomocnika na to wezwanie.

Pozwana zaprzeczyła, aby środki z pożyczki z 22 sierpnia 2014 roku przeznaczyła na pomoc swojemu ojcu, zaś powód nie przedstawił na tą okoliczność żadnych przekonujących dowodów. Przede wszystkim, żaden ze świadków, nawet rodzice powoda, tego nie potwierdził.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W niniejszej sprawie powód wywodził swoje roszczenie regresowe z art. 376 § 1 k.c., przy czym solidarną odpowiedzialność swoją i pozwanej za spłatę zaciągniętej przez niego

po rozwodzie pożyczki wywodził z art. 30 § 1 k.r.o., a pożyczka ta miała być przeznaczona na spłatę zobowiązań zaciągniętych przez niego w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej na remont mieszkania i zakup wyposażenia mieszkania.

Zgodnie z art. 30 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie są odpowiedzialni solidarnie za zobowiązania zaciągnięte przez jednego z nich w sprawach wynikających z zaspokajania zwykłych potrzeb rodziny. Jak wskazał jednak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 września 1966 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I CR 544/66, LEX nr 4578 przez zobowiązania zaciągnięte w sprawach wynikających z zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny należy rozumieć tylko te zobowiązania, które odnoszą się do normalnych codziennych potrzeb rodziny, wymagających bezwzględnie zaspokojenia bez potrzeby podejmowania przez małżonków specjalnych decyzji. Wszelkie inne zobowiązania - zwłaszcza dotyczące większych zakupów ratalnych, nie dające się zakwalifikować pod pojęcie „zwykłych” potrzeb rodziny - zaciągnięte przez jednego małżonka nie rodzą odpowiedzialności solidarnej drugiego małżonka. Jak wskazał zaś Sąd Okręgowy w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia z dnia 19 lipca 2017 roku, sygn. akt III Ca 392/17, LEX nr 2420245 do zobowiązań zaciągniętych w sprawach zaspokajania zwykłych potrzeb rodziny należą te, które są związane z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego oraz z wychowaniem i kształceniem dzieci.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy uznać należało, iż wydatki na gruntowny remont mieszkania, choć zaspokajającego potrzeby mieszkaniowe ówczesnej rodziny powoda i pozwanej, nie należą do kategorii „zwykłych” potrzeb rodziny.

Co istotniejsze, jak czytamy w uzasadnieniu w/w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi „wspomniana solidarność małżonków występuje w stosunkach z osobami trzecimi, co oznacza że ich wierzyciele mają wybór przeciwko komu skierować swoje roszczenie. Natomiast rzezony przepis w ogóle nie odnosi się do stosunków wewnętrznych panujących pomiędzy małżonkami w trakcie trwania małżeństwa i po jego ustaniu. Tym samym brak jest jakichkolwiek względów jurystycznych, aby za jego pomocą formułować żądania pod adresem byłego współmałżonka z tytułu rozliczenia wcześniej zaciągniętych zobowiązań finansowych”.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż powód wybrał nieadekwatne do okoliczności rozwiązanie prawne.

Niezależnie od powyższego powód nie udowodnił swojego roszczenia.

Stosownie do przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę. Art. 232 k.p.c. dotyczy ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym,

tj. kto powinien przedstawiać dowody, a art. 6 k.c. - ciężaru dowodzenia w znaczeniu materialnym, tj. kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 roku, V CSK 129/05,

LEX nr 200947). Ponadto, jak stanowi art. 233 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (§ 1).

Na wstępnie wskazać należało, iż choć powód wykazał, że kolejne pożyczki zawierane przez niego z (...) S.A. dotyczyły w głównej mierze spłaty wcześniej zaciągniętych zobowiązań, to w żaden sposób nie udowodnił, na jaki cel została przeznaczona pierwsza

z nich, od której miała się zacząć – zdaniem powoda – spirala zadłużenia. I tak prawie cała pożyczka z dnia 23 lipca 2014 roku miała zostać wypłacona na szereg rachunków prowadzonych przez (...) Agricole, E. oraz S. C. Bank, tj. łącznie 14.887 zł z 18.687 zł. Powód nie wskazał choćby, a tym bardziej nie udowodnił, na żadnym etapie niniejszego procesu, jakie było przeznaczenie tychże rachunków bankowych. Co więcej wydaje się, że chodziło o spłatę zobowiązań zaciągniętych wcześniej w innych bankach

na niesprecyzowany cel. Tym samym z tytułu tejże pożyczki faktycznie wypłacona została powodowi jedynie kwota 3.800 zł. Kolejna pożyczka z dnia 13 listopada 2014 roku została, zaś głównie przeznaczona na spłatę wyżej wskazanej

już pożyczki, a pozwanemu przekazana została kwota jedynie 2.000 zł. Podobne było przeznaczenie również pożyczki z 23 marca 2015 roku, przy czym oprócz spłaty wcześniej zaciągniętej pożyczki pozostała pozwanemu kwota 2.000 zł. Z kolejnej umowy z dnia 12 października 2015 roku pozostała powodowi kwota 5.000 zł, zaś z umowy z dnia 26 stycznia 2016 roku 2.000 zł. Uznać należy zatem, iż tak naprawdę powód z tytułu zaciągniętych pożyczek uzyskiwał „do ręki” stosunkowo nieduże kwoty. Nie udowodnił on przy tym, iż jakakolwiek z tychże kwot, a tym bardziej tych przelanych z pierwszej pożyczki na rachunki w innych bankach, przeznaczona została na jakiegokolwiek prace remontowe lub zakup sprzętów RTV czy AGD. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dokumentów, rachunków, umów, faktur, które to jego twierdzenia mogłyby potwierdzać lub chociażby uprawdopodobniać. Same zaś zeznania członków jego rodziny są w tym zakresie mało wiarygodne. Przy czym pozwana twierdziła, iż to wyłącznie przez nią zaciągnięta w dniu 22 sierpnia 2014 roku pożyczka (poza wygraną powoda w konkursie radiowym) przeznaczona została w całości na remont lokalu zajmowanego wspólnie z powodem. Wydaje się też mało wiarygodne, aby powód przeznaczył środki z pożyczek zaciąganych co prawda w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, ale po faktycznym rozstaniu z pozwaną i wyprowadzeniu się z mieszkania, a nawet po wydaniu wyroku rozwodowego tj. od marca do października 2015 roku, na potrzeby rodziny, której już z pozwaną nie tworzył. Po co powód miałby inwestować wówczas w mieszkanie, co do którego w czerwcu 2015 roku wypowiedział umowę najmu. Wobec powyższego Sąd doszedł do przekonania, iż nieudowodnionym jest, że kwoty z którejkolwiek z pożyczek zaciągniętych przez powoda przeznaczone zostały

w jakimkolwiek stopniu na remont, czy też służyły zaspokajaniu zwykłych potrzeb rodziny.

A gdyby nawet jakaś część tych środków została spożytkowana na remont wspólnie zamieszkiwanego przez strony mieszkania lub zakup sprzętów, czy inne ich wspólne potrzeby, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, w jakiej wysokości i na jaki cel. Zdaniem zaś Sądu, powód temu ciężarowi nie sprostał.

Warto przy tym zauważyć, iż brak było podstaw do przyjęcia, że pozwana w ogóle wiedziała o zaciąganych przez powoda pożyczkach, tym bardziej, że zarówno powód

jak i pozwana w trakcie trwania związku małżeńskiego prowadzili odrębne rachunki bankowe. Co więcej każda z kolejnych umów pożyczek generowała co raz to większe koszty w tym kwoty odsetek, prowizji i ubezpieczenia. Zadłużenie z tego tytułu wzrosło w niedługim czasie (około 1,5 roku) niemal dwukrotnie. Z tego też względu Sąd doszedł do przekonania, iż brak jest podstaw do uznania, że pozwana winna w spłacie tychże pożyczek partycypować, skoro nieudowodnionym jest, że o tych pożyczkach wiedziała i że ona sama lub też cała rodzina stron czerpała z nich jakichkolwiek korzyści.

Tym samym powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym Sąd orzekł w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu w pkt 2 Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.600 zł tytułem wynagrodzenia występującego w sprawie pełnomocnika (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w myśl art. 98 § 1¹ k.p.c.